

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1109

15.06.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

6. daļa

Valsts un valdības forma

Mums, nacionālsociālistiem, ir diezgan vienaldzīgs jautājums par valsts ārējo formu. Nākotnes tautas valsts ir nacionālsociālistiskā Weltanschauungsstaat, kurā partija iemieso nācijas vēsturisko misiju. Tas nozīmē:

Nacionālsociālisma ideja ir völkisch dzīves saistošais pamats. Tas ir izšķirošais faktors; turpretī formālajai struktūrai ir salīdzinoši maza nozīme.

Savā politiskajā testamentā Ādolfs Hitlers pats izšķīra valsts, valdības un partijas vadības vienotību, ko iemiesoja viņš pats, un reorganizēja politisko kārtību, ieceļot reihsprezidentu, reihskancleru un partijas ministru. Patiesībā šāda amatu uzkrāšana šķiet nepiemērota brīdī, kad visaptverošs ģēnijs - kāds bija mūsu Fīrers - vairs nav pie varas.

Ilgtermiņā ir lietderīgi atgriezties pie monarhiskās iekārtas. Eiropas apvienošanai, uz ko mēs tiecamies, un ciešajai saiknei ar citām baltās rases tautām un islāma kultūras sfēru būs sekas arī konstitucionālo tiesību jomā. Padziļinoties saiknei starp tautām, radīsies kopīgas institūcijas, no kurām pirmā ir simboliska kopīga valsts vadītāja institūcija.

Tomēr personiska savienība starp vācu nacionālsociālistiskās kustības līdera un kopējā valsts vadītāja amatu citām mūsu dzīves telpas tautām ir tikpat grūti pane-sama, kā tas, ka šo augstāko nāciju kopības simbolu ievēlētu tikai vācu tauta. No otras puses, nevar gaidīt, ka vācu tauta ļaus citām tautām iejaukties tās valsts dzīves veidošanā, piekrītot kopīgām vēlēšanām, kuru rezultātā, iespējams, tiktu ievēlēts nevācu valsts galva.

Šeit monarhija piedāvā piemērotu izeju. Turklāt imperators atbilst gan vācu, gan romiešu okcidentālajai tradīcijai. Monarhija iemieso leģitimitāti un stabilitāti, kā arī izceļ valsts galvas amatu no burzmas un politisko cīņu virpulīša. Tādējādi tā kļūst par atpūtas stabu nemitīgi progresējošās revolūcijas procesā un mūsu strauji mainīgajā laikmetā, kurā notiek nemitīgas politiskas un sociālas pārmaiņas.

Attīstoties Vācijas konstitucionālo valstu un pierobežas provinču, kas tik ilgi bija bijušas nošķirtas viena no otras, tuvināšanās procesam, monarhija varēja darboties arī kā vienojoša saikne. Kopumā ir vairāk argumentu par nekā pret Vācu-romiešu impēriju: tas ir vecais Rietumu jautājums - haoss vai impērija?

Nacionālsociālistu kustības agrākais noraidījums monarhistiskajām restaurācijas tendencēm izrietēja no vēsturiskā tuvuma ar Vilhelmīno impēriju un nepieciešamās cīņas pret reakcijas varu, kas arī izmantoja daudzu vāciešu monarhistiskās jūtas cīņā pret nacionālsociālismu.

Tas ir mainījies: Monarhisms Vācijā vairs nav neatkarīgs politisks spēks. Tāpēc šodien mēs varam objektīvi domāt par to, vai nacionālsociālistiskajai tautas valstij ilgtermiņā nevajadzētu piešķirt sev monarhistisku formu. Ja mēs kādreiz izlemsim to darīt - un tā nav neatliekama politiska problēma vai pat neaizstājama mūsu idejas sastāvdaļa -, mums jāpievērš uzmanība tikai divām lietām:

Mums ir jānodrošina, lai imperators paliktu tikai un vienīgi simbols, un jānovērš reakcionāru spēku nostiprināšanās troņa ēnā un mēģinājumi īstenot neatkarīgu "imperiālu" politiku - Spānijas piemērs rāda, cik bīstama būtu šāda attīstība, kur tieši karalis, kuru Franko uzskatīja par nacionālās Spānijas stabilitātes garantu, pavēra ceļu uz demokrātijas zemienēm un tādējādi uz pagrimumu.

Ja mēs esam gatavi izslēgt valsts galvas amatu no jebkura politiska strīda un atjaunot mantojamu monarhiju, tad, no otras puses, mums ir jāuzstāj, lai valdības vadītāja amats vienmēr paliktu nesaraucjami saistīts ar NSDAP partijas vadītāja amatu. Sākotnēji es runāju par trīs völkisch dzīves līmeņiem. Pirmo līmeni - nācijas jēgu un uzdevumu - veido partija, to uz visiem laikiem nosaka nacionālsociālistiskais pasaules uzskats un, iespējams, simbolizē nemainīgā mantojamās monarhijas forma.

Otrais līmenis ir valdības un administrācijas ikdienas darbs. Šajā līmenī mēs saskaramies ar diviem uzdevumiem:

- Valdībai soli pa solim jāsteno mūsu kustības mērķi un nekad nedrīkst aizmirst par tautas vēsturisko uzdevumu.
- Valdībai ir jāaskaras ar augošajām augsti attīstītās industriālas sabiedrības problēmām un jārisina tās.

Pirmais uzdevums ir mūsu politikas virziens. Tas tiek risināts, pateicoties partijas un valsts vienotībai.

Otrais uzdevums mūsu tautas masām šķiet nesalīdzināmi svarīgāks.

Lai neviens nekļūdās:

Ja mūsu tauta atkal visas savas cerības liks uz nacionālsociālistisko kustību, tas notiks nevis mūsu pasaules uzskata dēļ, bet gan tāpēc, ka demokrāti un komunisti vairs nespēj tikt galā ar problēmām un krīzēm, un šajā ziņā mēs - kā jau iepriekš - esam vienīgie, kas var izvilkt ratiņus no dubļiem.

Tautai būs vienalga, ko mēs domājam par cionismu, vai mēs esam par monarhiju vai republiku, vai valdība ir diktatoriska vai parlamentāra. Tauta sagaidīs, ka mēs sakārtosim ekonomiku, nosūtīsim ārzemniekus mājās, nodrošināsim energoapgādi, apkarosim noziedzību un likvidēsīm bezdarbu - lai minētu tikai dažus piemērus.

Tāpēc nacionālsociālistiskā tautas valsts nebūs partijas diktatūra. Mēs neļausim eksperimentējošiem ideologiem dominēt valdības darbā. Valdībai nāksies saskarties ar sarežģītām - gandrīz neatrisināmām - problēmām - kaut vai tāpēc, ka mēs, domājams, pēdējā brīdī atkal tiksīm pieaicināti, lai darītu brīnumus. Šīs problēmas būs jārisina ekspertiem.

Pie mums svarīgs būs sniegums un panākumi, nevis ballīšu grāmatiņa!

Tas iezīmēs to demokrātisko "universālo ģēniju" laikmeta beigas, kuri vakar bija lauksaimniecības ministri, šodien - finanšu ministri un rīt - pat aizsardzības ministri. Izšķiroša nozīme ir nevis "pareizticībai", bet gan panākumiem. To, ka politika tomēr tiek īstenota uz nacionālsociālistiskiem pamatiem, nodrošina valdības vadītājs, kurš vada arī partiju. Taču attiecībā uz pārējiem partijas uzdevums nav pārņemt valdības darbību, bet tikai to uzraudzīt. Šī otrā līmeņa darbība ir tikpat liela profesija kā pārējās. Tā prasa rūpīgu apmācību, par ko tiks runāts vēlāk, un tā nav ideoloģisks spēļu laukums vai vairākuma lēmumu pieņemšanas lauks. Tas ir dienesta uzņēmums mūsu tautai un

tās vēsturiskajai misijai.

Ja visi šie principi tiks ievēroti, nacionālsociālisms iedibinās Jauno kārtību un papildīs fīrera pravietojumu:

"Nacionālsociālisms noteiks nākamos tūkstoš Vācijas vēstures gadus."

2. PARTA

"Sacelšanās ir attaisnojama" - Mao Ce-tuns

-

Vēsturisks piemērs: kultūras revolūcija

1949. gadā Pekinā Mao Ce-tuns pasludināja Ķīnas Tautas Republiku. Tas iezīmēja ilgā pilsoņu kara starp nacionālajiem ķīniešiem un sarkanajiem ķīniešiem beigas.

Saistībā ar mūsu pārdomām par nacionālsociālistisko tautas valsti mums nevajadzētu nodarboties ar Ķīnas komunistiskā režīma sasniegumiem, panākumiem, kļūdām un noziegumiem. Galu galā sākotnēji nešķita, ka tas būtiski atšķirtos no citām marksistiskajām valdīšanas sistēmām, un pat šķelšanās starp Maskavu un Pekinu pēc Staļina nāves galvenokārt bija saistīta ar Ķīnas un Krievijas nacionālajām attiecībām un to vēsturi. Tas viss mūs ideoloģiski neinteresē. Mēs aplūkojam tikai vienu notikumu Ķīnas Tautas Republikas politiskajā vēsturē, tā saukto "Kultūras revolūciju", ar kuru maoisms ideoloģiski atdalījās no mozaikas komunisma un kas ir nozīmīgs arī mums.

Katra pasaules uzskatu valsts, kurā dominē viena partija - neatkarīgi no tās ideoloģiskās orientācijas - saskaras ar vienām un tām pašām būtiskām problēmām :

Revolucionārā partija, kas iekarojusi varu valstī un iespiedusi savu pasaules uzskatu nacionālajā organismā, nākamajā periodā kā valsts partija parasti pārvēršas par birokrātisku aparātu, kura locekļi galvenokārt ir ieinteresēti varas, privilēģiju un pēc iespējas raitāka administratīvā darba saglabāšanā. Revolūcijas impulss izsīkst, partijā uzspiež sevi karjeristi un izstumj pirmās stundas ideālistus.

Tā ir KPDSU problēma, tāpat kā, piemēram, Itālijas fašistiskās nacionālās partijas (PNF) problēma. Un, ja mēs esam godīgi pret sevi, jāsaka, ka arī Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija daļēji iekūlās šajā valsts partijas liktenīgumā:

Citādi nevarētu saprast "zelta fazānu" ļauno vārdu, kara beigās Gau aizsardzības komisariātu, kas galu galā bija partijas biroji, gadījuma rakstura neveiksmes,

pēkšņo partijas miljonu armijas sabrukumu pēc kapitulācijas, bijušo partijas biedru, kas kalpoja un turpina kalpot okupācijas režīmam, necienīgo, skopfātisko oportūnismu un to, ka vispirms bija jāizaudzina jauna paaudze, lai nacionālsociālistiskās kustības atdzimšana būtu iespējama.

Mēs, jaunie nacionālsociālisti, neciešam, ka mūžīgie liekuļi, mūsu tautas un mūsu idejas ienaidnieki, nosoda un kritizē Trešā reiša partiju un valsti. Taču mums pašiem savā starpā ir jāmacās arī atzīt kļūdas un jādomā, kā nākotnē - nemainīgā uzticībā tautai un kustībai - rīkoties labāk.

Arī Ķīnas Komunistiskā partija, šķiet, nespēja izvairīties no šīs acīmredzami neizbēgamās valsts partijas strupceļa. Taču pēc vairāk nekā desmit gadu ilgas pilnīgas varas iegūšanas kāds Mao Ce-tunga lozungs pārsteidza miljoniem vīlušos un ideālistiski noskaņoto revolucionāru masu, īpaši jauniešu vidū, un sārtigos, pašapmierinātos partijas lielniekus: **sacelšanās ir attaisnojama!**

Tas kļuva par Kultūras revolūcijas saukli. Ārpus Ķīnas tikai daži cilvēki ir sapratuši šīs revolūcijas ietekmi uz mums visiem. Lielākajai daļai tā šķiet kā nesaprotams notikums eksotiskā valstī. Tomēr revolucionāriem, kuri uzskata, ka ir neizbēgami, ka viena partija organizē visus tautas spēkus, bet kuri izmisumā raizējās par šķietami neizbēgamo jaunās "šķiras", lielnieku varas attīstību, Kultūras revolūcija kļuva par cerību staru.

Sacelšanās ir attaisnojama!

Pirmo reizi vēsturē uzvarētājs revolucionārs paziņoja, ka pat vairākus gadus pēc uzvaras ir iemesls sacelties.

Revolūciju vairs nesaprata kā vienreizēju notikumu, bet gan kā pastāvīgu, obligātu uzdevumu! Tā ir kultūras revolūcijas patiesā nozīme ikvienam revolucionāram. Lai neviens man nesaka, ka šī kultūras revolūcija ir "marksisma velna darbs". Mums, nacionālsociālistiem, ir tas pats uzdevums. Arī mēs sakām:

Revolūcija nav varas iekarošana, ko veic revolucionāra partija, bet gan garīgs apvērsums, kas prasa pastāvīgu apņemšanos un gatavību revolucionārai cīņai arī pēc uzvaras!

SA kaujinieki 33./34. gadā, runājot par nepieciešamību "revolūcijai ir jāturpinās, sociālajai revolūcijai ir jāseko nacionālajai revolūcijai", īsi sakot, ka Otrā revolūcija ir obligāts revolucionārā nacionālsociālisma mērķis, domāja neko citu.

Sacelšanās ir attaisnojama!

Par šo Mao Ce-tunga atziņu, ko Ernsts Rems tikpat labi varēja teikt jau 1934. gadā, mēs esam pateicīgi Ķīnas kultūras revolūcijas piemēram. Tāpēc ir pareizi nacionālsociālismu ierindot spriedzes laukā starp Luiju Napoleonu un Mao Ce-tungu. Abi vēsturiskie piemēri var likt mums aizdomāties, pat ja mēs pamatoti nevēlamies un nevaram tos vienkārši atdarināt.

Protams, Kultūras revolūcijai bija arī savas tumšās puses! Tā par vairākiem gadu desmitiem kavēja Ķīnas zinātnisko, tehnisko un ekonomisko attīstību, un tās gaitā tai bija vairāk kopīga ar katastrofu politiku nekā ar atbildīgu to uzdevumu izpildi, kas pienākas vienotai partijai kā nācijas gribas nesējai. Tomēr tas tikai parāda stingrās dogmatiskās marksisma ideoloģijas ierobežotību, kas ietver tādu partijas uzdevuma koncepciju, kurai ir maz sakara ar tautas interesēm.

Nacionālsociālistu kustībai viss ir vieglāk. Mums nav jāizmanto tik izmisīgi līdzekļi, kā tas bija kultūras revolūcijas laikā, lai novērstu revolūcijas nostiprināšanos, jo mums ir cits priekšstats par partijas uzdevumu!

Nacionālsociālistisko kustību no paša sākuma ir iespējams organizēt tā, lai tā arī pēc uzvaras neizvērstos par lielinieku varu. To es vēlos parādīt turpmāk.

Sacelšanās ir attaisnojama!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abendzeit von Mauthausen, Verbotung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weniger anfechtbar, Völkler und Rassengruppen stehen schärfer an Schicksal als Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkler. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkler ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vierzehnte August ist dem Adolf, dem Volkstempel - gegen alle weissen Völkler (V) - zu bringen. Seine Mord und Entweidung, Überwindung und Kampferneuerung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in Wäldern oder im Untergrund, ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord der Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapuise, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūtas informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atnāš plūdiem. Ocasu gaitā ir parādījusies arīkrātīgi retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!